

[Korsgaard.]

sker, ogsaa af Rigsdagsmænd, og det er vidunderligt at læse, hvad Bladene skriver derom. Naar Rigsdagsmænd ikke er her i Salen og hører paa ofte ikke alt for betydningfulde Foredrag, ja, saa passer de ikke deres Gerning, og saa skal de have Klø. Naar de mener, de har Pligt til at komme herover — og nu er en Gang Rigsdagsarbejdet indrettet saadan, og jeg synes indrettet for saa vidt udmærket, at Rigsdagsmænd normalt tager hjem 3 Dage af Ugens 7, og saa skal de tilbage igen —, og naar de saa vil flyve, hvad siger man saa? Jeg kunde for øvrigt tænke mig, at en og anden ikke var saa forfærdelig henrykt for at skulle flyve herover. Jeg maa tilstaa, at det er mig ikke nogen særlig Fornøjelse at sidde i en aaben Flyver om Sommeren, og jeg vilde tro, at Fornøjelsen er endnu mindre om Vinteren. Men naar de flyver, hvad siger man saa i Bladene? Man siger: Disse Mennesker skal over til noget, som er saa fuldkommen unyttigt som Rigsdagsarbejdet, man skulde meget hellere lade andre Mennesker, der har en meget nyttigere Gerning at gøre, komme frem.

Det er jo nu saadan med Partifordelingen her i Rigsdagen, at hvis Rigsdagsmændene ikke kan være her saa nogenlunde alle sammen, kan der parlamentarisk set blive lavet fuldkommen om paa Folketinget, takket være Isvanskelighederne, og Rigsdagsarbejdet kan faa et Forløb, der aldeles ikke har nogen Lighed med Arbejdet under normale Forhold. Jeg kan saa overmaade godt forstaa, at Venstremænd og Venstrepressen, for at nævne en af Partipresserne, skælder ud paa alle andre end Venstremænd. Det er jo saa ligetil, og saadan gaar det i de fleste Partiers Blade. Men jeg begriber ikke, hvilken Hensigt det kan have at skælde ud paa Rigsdagen som samlet Hele, for saa kommer man jo ogsaa til at skælde ud paa sine egne.

Jeg forstaa derfor ikke denne fuldkomne Taabelighed at bebrejde Rigsdagsmænd, at de har risikeret at flyve herover. Jeg er nogenlunde sikker paa, at hvis de ikke havde fløjet, var de blevet kaldt fejge, saa havde man sagt, at de turde ikke. Saa var det ogsaa galt. Det er en Situation, som er fuldkommen urimelig.

Naturligvis er jeg ikke saa sikker paa, at alle Bladene optager Udtalelserne i den Aand, hvori de er tænkt — den er ikke videre venskabelig —, men det kunde dog være, at et eller andet almindeligt Menneske efterhaanden kunde komme til at

tænke paa noget i den Retning — det vil sige, hvis de faar Lejlighed til at tænke det. Det er ikke alt for sikkert, at Bladene skriver det. Og Radioen, som skulde være en nogenlunde neutral Institution, er efter mine Erfaringer i høj Grad præget af, hvad der passer de tilfældige Referenter af Forhandlingerne. Det er, synes jeg, beklageligt, og det er saa beklageligt, at jeg vilde finde det heldigere, om det blev forbudt Radioen at udsende Meddelelser fra Rigsdagen. Naar de ikke i deres Aand er rigtige, maa en Institution som Radioen efter mine Begreber meget hellere lade være at udsende dem.

I Forbindelse med Isvanskelighederne i det hele er der visse Lyspunkter. Der er Gedser—Warnemünde—Overfarten. Dér har man jo med Glæde konstateret, at den danske Baad klarer sig væsentligt bedre end de tyske. Jeg har Indtryk af, at de tyske ikke er særlig stærkt tilbøjelige til at gaa foran i Kampen mod Isen, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes Forholdet ligger her. Jeg synes vanskeligt, man kan andet end faa det Indtryk, at de tyske Baade holder sig kedsommeligt tilbage.

Det danske Sømandsskab er der talt en Del om, og jeg tror ogsaa, man med Stolthed vil kunne nævne en hel Række Personer. Det er saaledes blevet fortalt mig, at under den meget vanskelige Overfart i den Periode, hvor den ærede Forespørger var med, var der Officerer, som med Øksen i Haanden gik ned og huggede Isen bort, formentlig ikke fra „Tyr“, for den kunde i hvert Fald ingen Steder komme, men fra „Jylland“. Jeg finder, at Handlinger af den Art i høj Grad er beundringsværdige, og det er jo glædeligt, at der er Grund til Beundring.

I samme Forbindelse, forinden jeg gaar ind paa Sagens Realitet, skal jeg nævne Spørgsmaalet om, hvilke Varer man retteligt bør lade komme over, naar man overhovedet kan faa Varer over; og dér kunde der nok være Grund til at stille Spørgsmaalet ganske specielt i Forbindelse med Forholdene ved Gedser—Warnemünde. Det er mig bekendt, at der dér staar i hvert Fald ikke ubetydelige Mængder af Vognladninger Brændsel, og der staar vist ogsaa nogle Vognladninger Bananer. Nu er det sikkert nok, at Bananer ikke taaler at staa alt for længe, men jeg vil dog tro, at man i Almindelighed vil finde, at man har nok saa megen Interesse i Brændsel for Tiden som i Bananer og i det hele taget i Varer af denne Art. Paa den